

1a ANELLADA DE VOLTORS A CATALUNYA

Els voltors són uns ocells necròfags (s'alimenten de carn morta) de grans dimensions que solen habitar en indrets muntanyosos. Poden arribar a fer 2,80 m d'envergadura (amplada d'ales) i pesar més de 10 kg. És típic veure'ls planejant en grup per la muntanya, en busca d'aliment.

Fins ara, mai ningú havia dut a terme cap anellada de voltors salvatges a Catalunya, però aquest octubre el GACO (Grup d'Anellament de Calldetenes-Osona) va anar a col·laborar amb l'anellada d'un grup força nombrós a la Torre de Tamúrcia, un poble petit situat al costat de Tremp. Aquest és un projecte de l'Ajuntament de Tremp que ja havia estat iniciat fa un any per l'anellador Carles Santana (i altres col·laboradors), però encara no s'havia pogut assolir l'objectiu d'anellar uns quants individus.

El cas és que en aquest poblet hi ha instal·lat un canyet (un lloc on s'hi deixa carronya intencionadament perquè els ocells hi puguin anar a menjar), on els voltors de la zona es concentren habitualment. Aprofitant això, s'hi ha preparat un muntatge per tal de poder-los capturar i anellar. El mètode consisteix en una gàbia de grans dimensions amb una porta que es pot tancar a distància en qualsevol moment. Dintre d'aquesta gàbia s'hi deixa menjar periòdicament perquè els voltors hi entrin i, quan és el moment, es tanca la gàbia amb aquests a dintre.

Després d'uns quants intents fallits per capturar-ne una part de la població de la zona, el 12 d'octubre el GACO va aconseguir, finalment, tancar la porta de la gàbia amb 64 voltors a dintre. La situació del moment va ser força impactant, ja que 64 voltors no són com 64 coloms, i són bèsties que imposen un cert respecte. Així doncs, el grup, va procedir a l'anellament dels voltors i a la seva presa de dades. El sistema de marcatge individual que es va emprar va ser la col·locació d'una anella metàl·lica (amb una inscripció numèrica diferent per a cada individu i una adreça on algú s'havia de dirigir si els recapturava) a una pota i la d'una anella de color taronja (amb un codi senzill per tal de poder-ne realitzar la lectura a distància sense la necessitat d'haver-los de capturar de nou) a l'altra. També es van prendre una sèrie de mesures biomètriques de cada ocell, com són la llargada de l'ala, l'envergadura, el diàmetre i la longitud del tars, el pes, etc.

Cal dir que l'operació va ser tot un èxit i que en pocs dies ja ens han notificat la lectura de més d'una anella per aquelles contrades.

Aquest projecte pretén obtenir dades de la població de voltors de la zona, tan referents a la seva distribució geogràfica (aprofitant les lectures d'anelles per definir els seus desplaçaments migratoris) com a l'evolució demogràfica d'aquesta.

Àngel Aymerich
(Grup d'Anellament Calldetenes-Osona)

